

مرکز مجاز امام صادق علیه السلام

الروضة البهية في شرح اللمعة الدمشقية (دين)

فروش دين

جلسه ۶۲

استاد وافی

فروش دين:

۱. دين را به مال نقد می توان فروخت نه به مال مدّت دار.

توضیح

فروختن دين به مال مدت دار به نظر شهيد اول، از مصاديق فروش دين به دين است و لذا صحيح نيست، ولی شهيد ثانی این گونه فروش را از مصاديق بيع دين به دين محسوب نمی کند، لذا این گونه فروختن را قبول می کند.

مصدق فروش دين به دين که باطل است در نظر شهيد ثانی این است که زید طلب خود از عمرو را به خالد بفروشد، و ثمنی که خالد می خواهد در مقابل این مبيع قرار دهد، طلب اوست از رضا، در این مثال، طلبکاری در مقابل طلبکاری قرار گرفته است، این گونه خرید و فروش مصداق بيع دين به دين است و صحيح نيست.

۲. دين را می توان به مبلغی بیش یا کمتر از آن فروخت، مگر در موردی که دين و عوض آن هردو از يك جنس ربوی باشند که در این فرض تساوی در آنها معتبر و لازم است.

۳. بر بدهکار لازم نيست که بیش از آن چه مشتری به بايع پرداخته به او بدهد بلکه همان مبلغی

را که مشتری داده بدهکار نیز آن را لازم است به وی بپردازد. چنانچه روايت محمد بن فضيل از مولانا ابی الحسن الرضا عليه السلام بر این مضمون دلالت دارد. (شهيد ثانی این نظر را نمی

پذیرد)